
V

СНѢЖНИ СТѢПКИ.

Душата ми — пустиня снѣжна,
Отъ пурпурна пролѣтна усмивка озарена . . .
Душата ми — степь тиха и безбрѣжна . . .

Слѣди
Отъ тихи стѣпки на дѣте, вѣстило чуденъ сѣнь,
Личатъ по ней . . . —
Слѣди
Отъ тихи стѣпки на дѣте . . .

Душата ми — пустиня снѣжна
Отъ пролѣтна цѣлувка озарена . . .
Душата ми — степь тиха и безбрѣжна . . .